

»Šagra« ali človek je družbeno bitje

Poletje je za nami in z njim tudi vse »šagre« ali z lepšo domačo besedo opasila (iz glagola obhajati) prazniki, ki so jih priredile te ali druge vaše organizacije, kulturni krožki, politične stranke, športna društva itd.

Od maja pa do konca septembra ni sobote ali nedelje, da ne bi bilo v tej ali oni vasi kakega takega praznika. In, če je vreme le količkaj naklonjeno, na njih kar mrgoli ljudi.

Nedvomno je res, da je čutil človek tako v prazgodovini kot čuti danes potrebo po praznovanju. Seveda se potreba po »prazniku« različno izraža na raznih koncih sveta; vsekakor so te razlike kulturnega in socialnega značaja, v bistvu pa je potreba po praznovanju ista.

Vsak praznik pretrga običajno vsakodnevno življenje in je zato pomembna psihološka sprostitiv. Zato je s te plati enako pomembna udeležba na nogometni tekmi, verski slovesnosti ali recimo na prazniku grozdja. Predvsem pa je vsak praznik priložnost, da se na njem ljudje dobijo, pogovorijo, napojejo, poveselijo, zabavajo. Zato je tudi značilno, da rečemo, da smo se zabavali, ker je bila na tem ali drugem praznovanju prijetna družba. Družba torej, to je prvi pogoj, da se človek ima lepo, da je vesel. Seveda lahko ob tej trditvi nastane vprašanje, katera družba je prijetna. Odgovor je enostaven. To je tista »klapa«, v kateri si sproščen ti in drugi, v kateri se imaš lepo, že ko se malo naklepetaš in napoješ in ki je vedno pripravljena vključiti in spoznati tudi druge ljudi.

Vsi ti prazniki pa imajo tudi drugačno podobo. Sociološko - psihološki pomen, če ga hočemo tako imenovati, je obče veljaven. Ne smemo pa pozabiti, da imajo te »šagre«, opasila, prazniki itd. tudi kulturni pomen. Organiziranje praznika s strani kake stranke ali društva pa zadobi tudi politični pomen. A če je bila izbira tega ali drugega praznika še do nedavnega velikokrat samo politična izbira, pa danes, posebno pri mladini, izgublja tak ideološki pomen. V teh primerih je na prvem mestu želja po zabavi, sprostitvi in po begu iz vsakodnevnih kalupov, tudi politič-

dalje na 2. strani

Ali se temu res ni bilo mogoče izogniti?

Na žalost v teh člankih in uvodnikih na prvi strani skoraj nikoli ne moremo pisati o veselih dogodkih. Vedno se moramo ukvarjati z žalostnimi in zaskrbljivimi; tako tudi tokrat. Toda pri tem se ni mogoče izogniti spoznanju, da so negativni pojavi in problemi, o katerih smo časnikarji prisiljeni pisati, v bistvu dvojne vrste: taki, ki jih je bilo težko odvrniti in ki so posledica dolgega zgodovinskega dogajanja (vojni spopadi, zatiranje manjšin, gospodarske in socialne krize, terorizem itd.), in taki, ki so predvsem posledice zagrizenosti in nespameti nekaterih ljudi, a te posledice morajo trpeti mnogi in največkrat nedolžni. Danes moramo žal pisati o treh takih dogodkih.

Naj spregovorimo najprej o nedolžni mali žrtvi protijudovskega sovraštva v Rimu, o komaj dveletnem Štefanu Tachèju in o njegovem smrtonosno ranjenem štiri letnem bratcu Gadielu, kateremu se je zapičilo v telo skoraj sto drobcev ročne bombe, od katerih se mu je eden zapičil v možgane in drugi mu je uničil eno oko ter mu bodo najbrž morali odrezati eno nožico, ubogo razcefrano nožico štiri letnega otroka, ki še nič ni vedel o sionizmu in antisionizmu, o vojni v Libanonu in o Beginovih krivdah ter Arafatovih hinavstvih. V najboljšem primeru bo ostal invalid. Njuna nesrečna mati je padla v nezavest, ko je zvedela za Štefanovo smrt, in morda še zdaj ne ve za še hujšo uso-

do starejšega sinčka. Tudi oče obeh otrok je bil pri atentatu hudo ranjen, enako desetine drugih, ki so v soboto, na svoj praznični dan, prihajali iz judovske sinagoge v Rimu, kamor so peljali svoje otroke k blagoslovitvi. Bil je ravno praznik blagoslovitve otrok. Pred sinagogo pa so čakali morilci in spustili v množico rafale iz brzostrelk ter zalučali vanjo ročne bombe.

Tega ni bilo težko predvideti, po histerični protijudovski gonji prejšnjih dni v ogromni večini italijanskega in svetovnega tiska. Ta gonja je spodbudila morilce. Morda so prišli celo iz Pariza, kjer so že morili, ali iz kake države na Bližnjem vzhodu ali v Afriki, da bi se maščevali za dozdevne ali resnične krivice, ki so se zgodile njihovim rojakom v zahodnem Bejrutu, nad nedolžnimi judovskimi otroki v Rimu, potem ko so dovolj dokazali, da niso sposobni, ne da bi se na bojišču odkrito spopadli s sovražnikom, ne da bi učinkovito na političen način reševali probleme svojega ljudstva. Zdaj so izkoristili protijudovsko gonjo za svoj zahrbtni atentat. Prišli so v Italijo kot »prijatelji«. Njihovemu vodji je tudi papež stisnil roko in ga sprejel v avdijenco, enako predsednik Pertini. Zato takim tesnim prijateljem verjetno na meji nihče ni pogledal, kaj nosijo v svojih velikih torbah in kovčkah. In zanimivo je, da so morilci izrazi-

dalje na 2 strani

Spadolini - Magnago

V torek, 12. t.m., je vladni predsednik Spadolini s sodelavci in strokovnjaki sprejel v palači Chigi predstavništvo Južnotirolske ljudske stranke, v katerem so bili predsednik Magnago in poslanca Riz in Benedikter. Srečanje je trajalo več kot tri ure in je bilo posvečeno skoraj v celoti vprašanju deželnega upravnega sodišča za Tridentinsko-Južno Tirolsko. Južnotirolska ljudska stranka namreč zahteva poseben samostojen oddelek sodišča za Bocen, vprašanje pa je povezano z možnostjo prizivov in s širšim vprašanjem rabe nemščine in ladinščine v odnosih s sodnimi oblastmi.

To je ena izmed točk posebnega statuta dežele Tridentinske-Južne Tirolske, oziroma paketa za Južno Tirolsko.

Kot je povedal Magnago po srečanju, je bila razprava precej živahna in zelo

podrobna. V nekaterih točkah so dosegli soglasje, o drugih pa bo razpravljala posebna mešana komisija. 28. oktobra bo spet srečanje med Spadolinijem in Magnago, da se pregleda delo omenjene posebne komisije. Takrat bodo razpravljali tudi o rabi nemščine in ladinščine v javnih uradih v bocenski pokrajini ter v odnosu do policijskih in sodnih organov.

Magnago je priznal Spadoliniju, da si prizadeva za zadovoljivo rešitev. Vsekakor je že zdaj opozoril, da mora vlada najti tako rešitev za še odprta vprašanja manjšinske zaščite, ki bo zadovoljevala nemško in ladinsko manjšino. Drugače bo Južnotirolska ljudska stranka zavrnila vladne sklepe in bo zahtevala od Avstrije, da še ne izreče Italiji formalnega priznanja, da je južnotirolski paket uresničen.

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 17. oktobra, ob: 8.00 Poročila; 8.30 Kme-tijska oddaja; 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Roja-nu; 10.30 Mladinski oder: »Emil in detektivi«; 11.00 Sestanek z...; 11.15 Nabožna glasba; 11.45 Vera in naš čas; 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji; 12.30 Glasba po željah; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Ne-diški zvon; 14.40 Šport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev; 19.00 Poročila.

■ PONEDELJEK, 18. oktobra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Do-daj življenje letom, ne samo leta življenju! 8.45 Glasbena matineja; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja; 11.30 Beležka; 12.00 Gledališki glasovi po stezah spominov; 12.40 Moški zbor »Valentin Vodnik« iz Doline; 13.00 Poročila; 13.20 Gospodarska proble-matika; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Roman v na-daljevanje (umetniško branje); Drago Jančar: »Ga-ljot«; 14.30 Glasbene skice; 14.55 Naš jezik; 15.00 Šport; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Poje Tržaški oktet; 19.00 Poročila.

■ TOREK, 19. oktobra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Povejmo še o otrocih; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja; 11.30 Beležka; 12.00 Od Milj do Devina; 12.40 Poje »Coro polifonico triestino«; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Roman v nada-ljevanjih (umetniško branje); Drago Jančar: »Ga-ljot«; 14.30 Kam, Peter Pan?; 15.30 Evergreeni; 16.35 Instrumentalni solisti; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Z besedo o glasbeni umetnosti; 18.00 Slovenska poetična drama: Milan Stante: »Mla-da Breda«; 19.00 Poročila.

■ SREDA, 20. oktobra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Sprehodi po tržaških predmestjih; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 S koncertnega repertoarja; 11.30 Beležka; 12.00 Pod Matajurjan; 12.40 Zbor »Slove-nec« iz Boršta; 13.00 Poročila; 13.20 Nacionalno vprašanje v zadnjih desetletjih cesarsko-kraljevega Trsta; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Roman v nada-ljevanjih (umetniško branje); Drago Jančar: »Ga-ljot«; 14.30 Glasbene skice; 14.55 Naš jezik; 15.00 Dijaška tribuna; 16.00 Tri slovenske sestre: 130 let Družbe sv. Mohorja; 16.35 Instrumentalni solisti; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mla-di izvajalci: klavirski razred prof. Verenke Terčelj na podružnici Glasbene matice v Nabrežini; 18.00 Na goriškem valu; 19.00 Poročila.

■ ČETRTEK, 21. oktobra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Do-bro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Alma-nah; 8.45 Glasbena matineja; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja; 11.30 Beležka; 12.40 Revija »Pesem v prijateljstvu 1980«; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Roman v nada-ljevanjih (umetniško branje); Drago Jančar: »Ga-ljot«; 14.30 Otroški kotiček: »To je pa laž!«; 15.00 Beseda ni konj; 16.35 Instrumentalni solisti; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in gla-sba; 18.00 Četrtekova srečanja; 19.00 Poročila.

■ PETEK, 22. oktobra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja; 11.30 Beležka; 12.00 Pogovori o kulturi; 12.35 Zbor »Boris Kraigher« iz Maribora; 13.00 Naša gruda; 14.00 Kratka poročila; 14.14 Roman v nadaljevanjih (umetniško branje); Drago Jančar: »Galjot«; 14.30 Glasbene skice; 14.55 Naš jezik; 15.00 Od ekrana do ekrana; 16.35 Instrumentalni soli-sti; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba; 18.00 Kulturni dogodki; 19.00 Poročila.

■ SOBOTA, 23. oktobra, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Do-bro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja; 11.30 Beležka; 12.40 Zbor »Stane Zagar« iz Kroke; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Roman v na-daljevanjih (umetniško branje); Drago Jančar: »Ga-ljot«; 14.30 Otroški kotiček: »Najdihojca«; 15.00 Iz studia neposredno; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba; 18.00 Pozabljeni smeh; 19.00 Poročila.

Izdajatelj: Zadruga z o. z. »Novi list« — Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 — Odgovorni urednik: Drago Legiša — Tiska tiskarna Graphart, Trst, ulica Rossetti 14, tel. 772151

Ali se temu res ni bilo mogoče izogniti?

■ nadaljevanje s 1. strani

to temne polti, kot so jih opisale priče, lahko tako skrivnostno izginili v Rimu.

Morda bo imel kak slovenski pisec pri vsem tem še vedno toliko nesramnosti in brezčutnosti, da bo pisal o malih judovskih žrtvah v Rimu kot o »židovskih žrtvah«, z naslodo uporabljajoč izraz Žid kot psovko, s katero je nekdanja naduta poljska »šlahta« in antisemitska ruska meščanska in plemiška plast žalila ubogo judovsko prebivalstvo v getih, izpostavljeno »pogromom«. Nekdanji slovenski liberalizem je seveda takoj, iz »slovanske vzajemnosti«, uvozil ta žaljivi izraz za judovski narod in ga skušal spraviti v splošno rabo pri Slovencih, namesto pravilne in poštene besede »Judje«, ki jo uporablja za Jude sve-to pismo in z njim vsa poštena, objektivna publicistika. Najmanj, kar lahko Slo-venci storimo za žrtve gnusnega pomora v Rimu, je to, da enkrat za vselej črtamo prezirljiv izraz »Žid« iz našega besednjaka, saj tudi mi ne želimo, da piše kdo o nas kot o »Čuših« ali »ščavih«.

Druga zadeva, ki mora človeka vznemiriti — posebno še katoličana — je huda obtožba zakladnega ministra Andreatte na račun vatikanske banke Ior, da si je ne-pošteno prilastila 1800 milijard lir ali nad tisoč milijonov dolarjev. To je menda prvič v zgodovini, da je nek minister v par-lamentu izrekel tako hudo obdolžitev na račun vatikanskih financ. Odgovornost le-ti v zadnji inštanca na papeža, čeprav ni imel prstov vmes pri mešanju denarja. To-da nedvomno je zaradi svoje preobrem-njenosti in tolikih potovanj pustil preveč proste roke raznim Marcinkusom in Co. Katoliška javnost, h kateri se prištevamo, upravičeno pričakuje, da bo zdaj energično postopal in vnesel spet poštene mani-re in red v delovanje vatikanskih bančni-kev, drugače bodo ti izpodkopali ugled Cerkve v svetu.

In kaj naj rečemo o prepovedi »Soli-darnosti« na Poljskem. Bolj očiten primer protidelavskega in protiljudskega značaja nekaterih režimov, ki se sklicuje na delavski razred in socializem, bi težko našli, in tudi kak hujši primer ideološke zme-

de in miselne revščine pri vladajočih. Kaj neki se godi v glavah generala Jaruzelskega in njegovih svetovalcev? Ali zares mi-slijo, da bodo na ta način rešili gospodar-sko in politično krizo na Poljskem ter po-peljali deželo na pot blaginje, kot naj bi jo jamčila socialistična ureditev? Po tej poti socialistične blaginje gotovo ne bodo nikoli dosegli. Zakaj niso dopustili, v so-delovanju s »Solidarnostjo«, da bi novi in sposobnejši ter bolj idealni ljudje izdelali za poljsko gospodarstvo in poljsko državo nov sistem, ki bi skušal enako upoštevati in zagotoviti obe komponenti, svobodo in gospodarsko učinkovitost. Kjer ni prve, gotovo odpove tudi druga, Jaruzelski in njegovi pomagači razodevajo naravnost infantilno mentaliteto, ko tega nočejo u-poštevati ali pa tega sploh ne razumejo.

To so tisti žalostni dogodki preteklega tedna, ki bi se lahko ne bili zgodili, če bi ravnali odgovorni malo bolj razumno in pošteno. Mnogim bi bili prihranili veliko zla in bolečin.

—o—

KONFERENCA V MADRIDU

V pričakovanju nadaljevanja konferen-ce za varnost in sodelovanje v Evropi, ki se bo obnovila 9. novembra v Madridu, so se pri Lizboni na Portugalskem sestali vo-ditelji delegacij držav članic Atlantske zveze. Na seji so ugotovili, da bo konfe-renca v Madridu potekala v ozračju pre-cejšnje napetosti tudi glede na najnovejši razvoj dogodkov na Poljskem. Predstavni-ki držav članic Atlantske zveze skušajo izoblikovati enotno stališče, ki ga bodo zagovarjali na zasedanju v Madridu.

IZRAELSKÉ ŽRTVE V LIBANONU

Izraelsko glavno vojaško poveljstvo je objavilo podatke, ki se tičejo izraelskih žrtev med vojaškimi operacijami v Liba-nonu. Med temi operacijami je padlo 368 izraelskih vojakov, 2 tisoč 883 pa jih je bilo ranjenih. Ti podatki zadevajo razdobje od 5. junija do 10. oktobra letos. Iz o-menjenih podatkov je tudi razvidno, da so trije izraelski vojaki v vojnem ujetništvu, 13 vojakov pa pogrešajo.

»Šagra« ali človek je družbeno bitje

■ nadaljevanje s 1. strani

nili. Pojav je značilen za današnji čas, ko vsakdo hoče biti sam svoj.

Poglejmo sedaj še kulturno plat teh praznikov. V nekem smislu jih lahko vključimo med tiste pojave sodobne kulturne dejavnosti, ki v resnici veliko ne koristijo ljudem. Kvalitetna raven t.i. »kulturnega programa« na tem ali drugem praznovanju je na žalost v veliki večini zelo nizka. Zgrešeno pojmovanje folklorne nastopov pevskih zborov, godb na pihala ali harmonikarskih ansamblov bolj škodi kot koristi. Tega bi se morali zavedati posebno naši slovenski organizatorji. Prav tako je zelo delikatno vprašanje raznih ansamblov, ki igrajo ob podobnih prilož-nostih. Tako je na primer za kvalite-to ansambla to, da velja za boljšega tisti

ansambel, ki zna bolje pogoditi plesne o-kuse plesalcev na plesišču. Pri ocenjevanju popolnoma odpade kvaliteta izvedbe, dinamika, dobra uporaba ojačevalcev, primernost besedila itd. Važen je le ritem, kajti brez tega postane ples muka; važno je menjavanje valčkov in polk s sodobnejšimi ritmi.

Kje so torej razlogi, da imajo poletni prazniki take uspehe med ljudmi? Goto-vo priključijo veliko ljudstva dobra organiza-cija, zanimiv govornik, igre, nastopi pev-skih zborov, godb, folklornih skupin itd., veliko tudi dobro vino in kuharske specia-litete, toda prvi razlog, ki polni igrišča, o-grade, gaje in trge, pa je prav gotovo beg iz vsakdana, iskanje družbe, želja po sprostitvi in zabavi.

M. T.

GLASBENA MATICA - TRST

Program 1982-83

- 19. oktober 1982**
SLOVENSKI KOMORNI ORKESTER
Dirigent Anton Nanut
Solist Tea Košuta, klavir
- 10. november 1982**
Koncertna izvedba
B. Bartók SINJEBRADEC
Zlata Ognjanovič, sopran
Ivan Sancin, bas
Milivoj Surbek, klavir
- 26. november 1982**
GIOVANNI UMBERTO BATTEL, klavir
- 17. december 1982**
ZAGREBSKI KVARTET
- 6. januar 1983**
TOMAZ LORENZ, violina
ALENKA SCEK, klavir
- 28. januar 1983**
ZAGREBSKI MADRIGALISTI
Dirigent Vladimir Kranjčević
- 19. februar 1983**
SIMFONIČNI ORKESTER
SLOVENSKE FILHARMONIJE
Dirigent Milan Horvat
Solista Aleksander Rojc, klavir
Marjana Lipovšek, alt
- 8. april 1983**
CIRIL ŠKERJANC, violončelo
ACI BERTONCELJ, klavir
- 22. april 1983**
SIMFONIČNI ORKESTER
RADIOTELEVIZIJE LJUBLJANA
MLADINSKI PEVSKI ZBOR
GLASBENE MATICE iz Trsta
Dirigent Stojan Kuret
Solisti Olga Gracelj, sopran
Eva Novšak-Houška, mezzosopran
Ruda Kosi, harfa

CENE ABONMAJEV

Parter 30.000 lir; Balkon 22.000 lir; Mladinski in invalidski (parter) 18.000 lir; Mladinski in invalidski (balkon) 12.000 lir.

—o—

SLOMŠKOVA PROSLAVA na Tržaškem

Spored:

Nedelja, 17. oktobra:

- ob 9. uri Sv. Maša v Rojanu - oddaja tržaški radio;
- 11.45: Govor mariborskega škofa na oddaji »Vera in naš čas«;
- 15.30: Zbiranje narodnih noš, pevcev (malih in velikih) v Slomškovem domu v Bazovici;
- 15.45: Blagoslov prenovljene kapele v Slomškovem domu;
- 16.00: Odhod v bazoviško cerkev, kjer bo slovesno somaševanje z mariborskim škofom. Pri maši sodelujejo pevci iz različnih zborov, otroški zbori, recitatorji, narodne noše;
- 17.30: kratko predvajanje diapozitivov o Slomšku - Otvoritev razstave Slomškovih spisov, knjig, razprav.

Ponedeljek, 18. oktobra:

- Ob 10.30: Akademija na učiteljišču »A.M. Slomšek«: govor dr. Krambergerja, petje šolskega zbora, ki ga vodi Nada Zerjal-Zaghet in recitacije Slomškovih pregovorov;
- 15.00: Srečanje duhovnikov in šolskih sester z mariborskim škofom v Bazovici;
- 20.15: Slomškov večer na sedežu Društva Slovenskih Izobražencev v ul. Donizetti, 3/1.

Nazadovanje kvalitete življenja

Nekako okrog leta 1975 — morda tudi že kako leto prej — se je pojavila globoka zarez v razvoju sveta. Začelo se je obdobje, ki bi ga v marsikaterem pogledu lahko upravičeno označili za nazadovanje. Skoro ni življenjskega sektorja, na katerem od tedaj ne bi opazili znakov slabšanja in nazadovanja. Ozrmo se samo okrog sebe! Kljub stalnemu dviganju plač — vsaj za nekatere — se življenjske razmere stalno slabšajo. Skoro ni več mogoče dobiti dostojnega stanovanja v najem. Mnogi novoporočenci morajo ostati brez lastnega stanovanja. Še hujše je z družinami ali s starimi ljudmi, ki so postavljeni na cesto. Skoro nemogoče jim je najti novo stanovanje. Množijo se primeri starih ljudi, ki napravijo v taki stanovanjski stiski samomor.

Kvaliteta pouka v šolah in na univerzah se slabša. Stalno se tudi manjša število obrtnikov. Mladi ljudje silijo samo v upravne in v druge birokratske službe, kjer jim po njihovih predvidevanjih ne bo treba veliko delati in si bodo lahko privoščili čimveč prostih dni in fingiranih bolniških dopustov. Slabša se kvaliteta uslug na vseh področjih. V mnogih gostinskih lokalih, restavracijah in drugih, se obnašajo do gostov, kakor da jim ni do njih. Gost mora biti hvaležen, če se natak ali natakarka čez nekaj časa milostno približa njegovi mizi brez pozdrava. Celo zobotrebci so izginili z miz. Namizni prti so umazani ali jih sploh ni. Mestni javni promet se je poslabšal in precej razredčil s tistim izpred desetih let. Vlaki so postali redkejši. Kavarne in restavracije so skoro vse zaprte že pred deveto uro zvečer. Mestne ceste in ulice so slabo razsvetljene — z izgovorom o energetske krizi — in slabo pometene. Kakšna ubita podgana iz mestnih kanalov leži tudi po tri dni in več na cesti. Mrhovine povoženih mačk ležijo na cesti sploščene kot preproge. Razne mestne trge prevzamejo po deveti uri zvečer tolpe mamilarjev, homoseksualcev in razgrajčev. Človek je lah-

ko vesel, če pride srečno mimo njih. Po cestah tavajo umsko bolni in glasno govorijo sami s seboj ali tudi kričijo. Mimoideči se delajo, da jih ne vidijo in ne slišijo. Kvaliteta hrane v trgovinah se slabša in hrana postaja vse dražja. Istočasno oblasti razlašajo kmečko in vrtnarsko oblasti in jo namenjujejo za zidavo nesmiselnih ogromnih stavb, ki začno razpadati, kakor hitro so zgrajene. Le malokdo še ima zaupanje v sodišča. Ljudje rajši prenašajo hude krivice, kakor da bi se obrnili na sodišča, ker se boje pristranskih in krivičnih razsodb ter dolgih in dragih procesov. Vedno več je pri tem ljudi, ki skušajo priti do denarja in bogastva z goljufanjem, poneverbami, krajo, ropi in celo z umori. Mladi obupujejo nad takim svetom in se vdajajo mamilom. Nihče več ne uči otrok vljudnosti in spoštovanja do starih. A še in še bi lahko naštevali.

Zdi se, kakor da drsi naš svet v novo barbarsko dobo, v nov srednji vek, ki pa bo še veliko hujši, kakor je bil pravi srednji vek, brez čuta za lepoto in skladnost, ki je odlikoval srednjeveške ljudi, in brez njihovega religioznega čuta, ki je dajal smisel njihovem življenju in jih navduševal za kakšne ideale. Kdo je pripravljen danes iti v samostan, da bi molil za njegovimi zidovi za odpustitev lastnih in tujih grehov, ali da bi brezplačno stregel drugim in opravljal dobra dela? Zato bo srednji vek, v katerega drsimo, mnogo hujši od prvega srednjega veka. Filozofi ne vedo več, kaj reči, zato danes filozofija zamira. Nadomeščajo jo ideologije političnega fanatizma. Zgodovino so napravili skoro povsod za deklo režima. Učiti sme samo tisto, kar dovoli režim in kar mu služi. To velja posebno za totalitarne države in za države tretjega sveta z enopartijskim sistemom. Nad vsem se pojavljajo grožnje strašnega pomanjkanja hrane v svetu, posebno na afriški in azijski celini, pa tudi grožnja atomske vojne, ki postaja vedno bolj konkretna. Oglašajo se

■ dalje na 8. strani

Oktobrski tabor proti strategiji »končne črte«

Letošnji Oktobrski tabor, dvojezična prireditve slovenskih in nemških demokratičnih Korošcev, ki je bila v soboto, 9. oktobra, v Globasnici, se je tokrat postavila proti strategiji »končne črte« v manjšinski politiki. To politiko je leta 1970 proglasil koroški Heimatdienst, ko je zapisal, da zgodovina potegne »končno črto« pod dva naroda samo, ko eden od obeh ne obstaja več. Od teh izjav se do danes ni distanciral noben koroški politik. Po mnenju organizatorjev Oktobrskega tabora je koroška politika nasprotno začela z izvajanjem te politike, trpela je pogrom na dvojezične napise pred desetimi leti, sklenila je preštevanje manjšine, sklenila je protimanjšinski pakt in protimanjšinski zakon in na tihem, brez spektakularnih akcij, pač s sredstvi in mehanizmi pravne države in s pomočjo sedmojuljske za-

konodaje. Zato se Oktobrski tabor zavzema za to, da bi pod to politiko potegnili »končno črto« sploh, ker se v zadnjem času koroška politika v smislu nemškonacionalnih zahtev po slovenskih ghetto šolah loteva »dokončnega« urejanja manjšinskega šolskega vprašanja.

V tem smislu je v soboto potekala prireditve. Osrednja točka sporeda je brez dvoma bila razprava o temi »Tvoje prve izkušnje z diskriminacijo«, kjer je občinstvo v majhnih skupinah razpravljalo o svojih izkušnjah v koroškem vsakdanu kot pripadniki slovenske narodne skupnosti. V kulturnem sporedu je nastopila cela vrsta izvajalcev, od slovenskih zborov in pevskih skupin preko koroških sodobnih glasbenih skupin do južnotirolske skupine ZOT in ljubljanskih »Otrok socializma«.

Umrli je Dušan Kodrič

V soboto, 9. t.m., pozno zvečer se je v Trstu bliskovito razširila žalostna vest, da je pri Nabrežini postal žrtev prometne nesreče znani kmetovalec, organizator in politični delavec Dušan Kodrič. S svojim avtomobilom je na trbiški cesti iz nepojasnjenih vzrokov treščil v steber železniškega nadvoza in bil na mestu mrtev.

Pokojnik se je rodil pred 57 leti v znani Kodričevi družini od Sv. Ane v Trstu in se še kot mlad študent vključil v aktivno politično delo. Po prepričanju je bil komunist in se leta 1948 opredelil za resolucijo Informbiroja. Kljub temu pa je na univerzi, kjer je bil vpisan na strojni fakulteti, poiskal in navezal stike tudi s slovenskimi študenti, ki so bili na »drugem bregu«, kar je bilo v tistih vročih letih skoraj redkost. Kasneje je študije opustil in se ves posvetil delu na posestvu, ki ga je skupno z zdaj prav tako pokojnim bratom Milošem naravnost vzorno uredil. Posvetil se je dalje organizacijskemu delu na področju združništva in kmetijstva, zavzemal odgovorna mesta v Kmečki zvezi ter zadnja leta bil do prezgodnje smrti predsednik Kmetijske zadruge.

Njegova smrt pomeni hud udarec za združništvo na Tržaškem in za naš kmečki življenjski splošno, med katerim je Dušan Kodrič bil vsekakor markantna osebnost. Naj mu bo lahka domača zemlja. Hudo prizadeti družini in sorodnikom izrekamo globoko občuteno sožalje.

ITALIJANI V LIBANONU

Italijanska vojaška prisotnost v Bejrutu se je pomnožila za 400 vojakov. Sedem letal je pripeljalo v libanonsko prestolnico 123 mož in deset bolničark. Letala so prenesla tudi vojaško bolnišnico. Celotno osebje bo delovalo pri palestinskih taboriščih Sabra in Chatila in bo v službi tako civilistov kot vojakov, bodisi za zdravstvene posege, bodisi za preprečevanje okužb.

Priprave na skavtsko prireditev

Na Tržaškem se je že živahno obnovilo delovanje po skavtskih skupinah. V zadnjem času je med širšimi pobudami treba omeniti »prestop novincev roverjev in novink popotnic«. Gre za slovesnost, ko fantje in dekleta po posebni, daljši pripravi (»noviciat«) prestopijo iz srednje starostne veje skavtske organizacije (izvidniki in vodnice) v vejo roverjev in popotnic, na katerih v glavnem sloni teža in odgovornost dela v tej mladinski vzgojni organizaciji.

Prestop spremlja vedno posebno slikovita slovesnost. Letos je bila pod visokim obokom jame nedaleč od Šempolaja dne 2. oktobra zvečer. Prestopilo je 21 fantov in deklet. Pred obredom, ki je poln globoke simbolike, je bila maša, ki jo je daroval g. Tone Bedenčič. Ko so novi roverji in popotnice stopili med starejše brate, se je razvil še družabni večer ob tabornem ognju.

V nedeljo 10. oktobra pa so se na Opčinah zbrali tržaški skavtski voditelji in voditeljice. Ves dan so razpravljali o let-

Slovenska skupnost o aktualnih vprašanjih na Tržaškem

V sredo, 6. oktobra, je zasedal pokrajinski svet Slovenske skupnosti v Trstu. Na dnevnem redu je bilo najprej informativno poročilo tajnika Hareja o sedanjem nejasnem političnem položaju na Tržaškem, kakršen se je ustvaril po sestavi manjšinskih odborov na tržaški občini in provinci in občutno poslabšal odnose med demokratičnimi strankami, tako da trenutno ni stvarnih možnosti za drugačno razporeditev političnih sil v omenjenih krajevnih ustanovah.

Vzporedno temu se tudi položaj Slovencev ni izboljšal, oziroma se je celo poslabšal, kar med drugim zgovorno dokazuje zadnja razzsodba deželnega upravnega sodišča o uporabi slovenščine v javno-pravnih izvoljenih telesih in poskusi po zaseganju zemljišč za gradnjo hitre ceste brez predhodnega dogovora s prizadetimi razlaščenci.

Pri vsem svojem delovanju v zadnjih mesecih — je poudaril tajnik Harej — je Slovenska skupnost zasledovala tako kratkoročne kot dolgoročne koristi celotne manjšine. Tako je z velikanskimi naporimi uspela uveljaviti prisotnost svojih pred-

stavnikov v vodstvenih organih krajevnih sosvetov tržaške občine, iz katerih so jo drugi hoteli izključiti, pa četudi z različno taktiko in razlogi.

Ob koncu je tajnik poudaril pomembnost »Naših praznikov«, ki so končno znak žive strankine prisotnosti na terenu in se zahvalil vsem sekcijam, ki so jih organizirale in uspešno izpeljale.

V razpravi, ki je nato sledila, so bili osvetljeni nekateri vidiki v zvezi s političnim položajem in še posebno glede razzsodbe deželnega upravnega sodišča, ki je potrdilo prepoved rabe slovenščine v tržaškem pokrajinskem svetu, kakor da se v zadnjih letih ni nič zgodilo na področju manjšinskih pravic. Zadnja odločitev pravosodnega organa na področju javne uprave pomeni zanikanje možnosti, da se slovenski izvoljeni predstavniki smejo izražati v materinem jeziku pri izvajanju svojega upravno-političnega mandata, kar je lahko dejansko oviranje učinkovitega izvrševanja njihove javne funkcije.

V zvezi s protestnimi akcijami številnih razlaščencev in celotnih krajevnih

dalje na 8. strani ■

Nenadna smrt našega prijatelja

V soboto, 9. t.m., je v bolnišnici v Trziču, kjer je ležal le nekaj ur, iznenada umrl dr. Aurelio Pucchio, župnik v Ribiškem naselju pri Štivanu in dolgoletni profesor filozofije na škofijskih gimnazijah v Gorici in Vidmu. Bil mu je 66 let. Njegova nenadna smrt je globoko presunila tudi slovensko prebivalstvo Devina in okolice, kajti pokojnik je bil eden redkih furlanskih duhovnikov, ki je odlično govoril slovensko in bil iskren prijatelj našega ljudstva. Med zadnjo vojno je bil

imenovan za kaplana v zloglasnem koncentracijskem taborišču na Rabu, kjer je po svojih močeh lajšal trpljenje internirancem. Do smrti je ostal v stikih z družinami bivših internirancev, zlasti tistih iz Bele krajine.

Po vojni je na tržaški univerzi diplomiral iz filozofije in dolga leta poučeval na še omenjenih škofijskih gimnazijah. Hkrati je nad 25 let opravljal dušnopastirsko službo v Ribiškem naselju.

Bil je mož temeljite izobrazbe in širokih pogledov ter obzorij, prijeten sobesednik, s katerim si lahko obravnaval najrazličnejša vprašanja. Vrata njegovega sicer skromnega, a prikupnega doma so bila vedno na tsežaj odprta vsakomur. Bil je zaveden Furlan, zelo ponosen na svojo narodnost, in ima zasluge za uveljavljanje furlanskega jezika v bogoslužju.

Tudi Slovenci ga bomo ohranili v lepem spominu, saj ni bil do nas samo pravičen, temveč tudi naš prijatelj. Naj v miru počiva v Bogu in v rojstni furlanski vasi Ruda, kjer so ga na njegovo željo pokopali v ponedeljek, 11. t.m.

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE v Trstu

Otvoritvena predstava sezone 1982-83

TITUS MACCIUS PLAUTUS:

»HVALISAVI VOJAK«

komedija v dveh delih

prvič v slovenščini Režija MILE KORUN

Premiera: v petek, 15. oktobra, ob 20.30 - Abonma red A - premierski

Ponovitve: v soboto, 16. oktobra, ob 20.30 - Abonma red B - prva sobota po premieri; v nedeljo, 17. oktobra, ob 16. uri - Abonma red C - prva nedelja po premieri; v sredo, 20. oktobra, ob 20.30, ob 20.30 - Abonma red D - mladinski v sredo; v četrtek, 21. oktobra, ob 20.30 - Abonma red E - mladinski v četrtek.

Slovesno poimenovanje osnovne šole po Otonu Župančiču

Slovenska šola in celotna narodna skupnost sta v nedeljo, 10. oktobra, doživela velik praznik, ob slovesnem poimenovanju osnovne šole na Livadi, v ul. Brolo, po največjem slovenskem pesniku dvajsetega stoletja, Otonu Župančiču. Izredno veliko število ljudi je prisostvovalo slovesnosti, v nedeljo v dopoldanskih urah, pred stavbo, ki jo je zgradila goriška občina leta 1979. To je prvo šolsko poslopje, ki ga je občinska uprava zgradila za potrebe slovenskega šolstva v Gorici.

NATEČAJ ZA ZBOROVSKÉ SKLADBE

Kot je bilo javljeno, je Zveza Katoliške Prosvete 1. marca 1982, razpisala natečaj namenjen izvirnim skladbam za mešane, moške in ženske zборе. To je drugi natečaj, ki ga je razpisala Z.S.K.P. in se ga lahko udeležijo vsi slovenski zamejski skladatelji, živeči v Italiji in Avstriji.

Natečaj se bo kmalu zaključil, zato kdor se namerava udeležiti, naj pošlje v petih izvodih svoje skladbe, kakor navedeno v pravilniku, na sledeči naslov:

ZVEZA SLOVENSKE
KATOLIŠKE PROSVETE
Fermo posta - 34170 - Gorica - Italija
do vključno 31. oktobra 1982.

Slovesno poimenovanje se je začelo ob 11. uri, ko so najprej šolski otroci recitali splet Župančičevih pesmi, nekatere so podali tudi v italijanskem jeziku; zbor je zapel nekaj pesmi na Župančičevo besedilo. Zatem je prevzel besedo didaktični ravnatelj dr. Milan Brešan, ki je izrekel pozdrave gostom, utemeljil izbiro poimenovanja in se zahvalil vsem, ki so pripomogli, da je celotna akcija za poimenovanje tako lepo uspela. Otroci so nato odkrili doprsni kip Otona Župančiča, delo mirenkega mojstra Oskarja Kogoja, sledila je blagoslovitev kipa, ki jo je opravil msgr. Franc Močnik.

Slavnostni govor je imela prof. Lojzka Bratuž, ki je omenila vezi Župančiča z našim prostorom in primorskim ljudstvom. Potem ko je podčrtala Župančičev delež

pri ustvarjanju otroške literature, se je zaustavila ob potrebi, da vsi skrbimo ne samo za ohranitev slovenskega jezika, temveč tudi, da ga gojimo, spoštujemo in da ostanemo zvesti svojemu narodu in velikim kulturnim dobrinam.

V imenu staršev in pripravljalnega odbora je spregovoril odv. Karel Primožič, ki je omenil dolgoletna prizadevanja našega ljudstva za slovensko šolo v Gorici. Potem ko je poudaril, da so se izboljšali odnosi krajevnih oblasti do vprašanj našega šolstva, saj se temu posveča v zadnjih časih precej pozornosti, je še opozoril na potrebo, da bi v južnem delu mesta dobili nov slovenski šolski center. Zatem se je zahvalil vsem, ki so pomagali pri organizaciji poimenovanja, kiparju Kogoju in piscem brošure, ki jo je priprav-

ljalni odbor izdal ob tej priložnosti. Sledili so pozdravi predstavnikov krajevnih oblasti in organizacij. Najprej je spregovoril goriški župan dr. Scarano, prof. Aldo Rupel v imenu SKGZ; prof. Franka Žgavec za ZSKP in SSO, predsednik goriške pokrajine prof. Cumpeta, prvi povojni didaktični ravnatelj Hubert Močnik in še prof. Andrej Župančič, sin pesnika Otona. Poleg omenjenih predstavnikov oblasti so bili še prisotni generalni konzul SFRJ v Trstu Drago Mirošič, konzul Alenka Kovačič, doberdobski župan dr. Mario Lavrenčič, sovodenjski župan Vid Primožič, števerjanski podžupan Ciril Terpin, nekdanji didaktični ravnatelj dr. Lebani, ravnatelj srednjih šol profesorji Sirk, Renner, Lojk in Vesel, ravnatelj osnovne šole iz Solkana Peter Žigon, Elizej Prinčič od Zavoda za šolstvo Slovenije, občinski odbornik za šolstvo odv. Obizzi, predstavnica SZDL iz Nove Gorice Goričar; pokrajinska odborica za šolstvo Ferletič je poslala telegram. Prisotni so bili še številni predstavniki

dalje na 8. strani ■

Pozitiven obračun prosvetnega društva »Štandrež«

Pred dvema tednoma, 29.9. je prosvetno društvo »Štandrež« imelo v domu A. Gregorčič v Štandrežu občni zbor, ki ga vsako leto skličejo pred začetkom sezone. Ta sistem sklicanja občnega zbora je pravičen, saj je to priložnost, da se pregleda opravljeno delo, obenem pa začrtajo smernice za bodočo dejavnost. Občnega zbora se je udeležilo veliko število članov, prisotni pa so bili tudi predstavniki drugih prosvetnih organizacij; pozdrave so prinesli dr. Humar za ZSKP, Elda Nanut za štandreško društvo »Oton Župančič«, Viktor Prašnik za društvo »Mirko Filej« iz Gorice; predsednik društva Rupa-Peč je poslal pozdrav in čestitke.

Po uvodnem pozdravu in poročilu predsednika društva, dr. Damjana Paulina, je tajnica Silvana Žnidarčič podala zelo popolno in podrobno poročilo o pretekli sezoni. Društvo je imelo od zadnjega občnega zbora osem rednih sej; v glavnem je bilo delovanje slično onemu iz prejšnjih let, bilo pa je tudi nekaj novosti.

Društvo je bilo aktivno prisotno na področju dramske dejavnosti, pevske in

glasbene vzgoje. Skrbelo je za družabnost in za organizacijo kulturne prisotnosti v Štandrežu. Člani dramskega odseka so se predstavili s komedijo Carla Goldonija Krčmarica v režiji Emila Aberška. Premiera je bila v prosvetnem domu »Anton Gregorčič« v Štandrežu v nedeljo, 10. januarja 1982. Predstava je bila zelo uspešna. Društvo je to komedijo ponovilo: v Štandrežu (24.1.1982), v Krminu (30. januarja 1982), v Gorici (31.1.1982), v Doberdolu (14.2.1982), v Desklah (18.2.1982), v Braniku (7.3.1982), v Ricmanjih (21. marca 1982 in v Števerjanu (23.3.1982).

Nastop v Krminu je sodil v gledališko sezono, ki jo je priredila krminka občina. To je prvič, da je naša skupina nastopila v Krminu. Prvič smo nastopali tudi v Braniku.

S to predstavo je dramska skupina zabeležila rekordno število gledalcev, saj so bili vsi nastopi zelo dobro obiskani.

V minuli sezoni so člani naše dramske skupine naštudirali še eno krajšo igro in sicer Nušičevo veseloigro »Dva lopova«. Delo je režirala Mira Štrukelj in premiera je bila na Prazniku Špargljev v Štandrežu 29. maja letos.

V času od zadnjega občnega zbora je naše društvo ponovilo tudi kriminalko »Deset zamorčkov« in sicer v Kanalu (7. novembra 1981) in v Selah na Koroškem (29.11.1981). Ta dva nastopa sta posebno pomembna saj predstavljata tudi sodelovanje med dramskimi skupinami v Sloveniji in na Koroškem.

Dramski skupini iz Kanala in iz Sel sta obisk vrnili in nastopili v Štandrežu. Člani društva »Soča« iz Kanala so zaigrali v prosvetnem domu »Anton Gregorčič« Finžgarjevo »Razvalino življenja« in sicer 8.11.1981, dramska skupina iz Sel pa z igro »Kam iz zadrege« v nedeljo 18. aprila letos.

Z »Desetimi zamorčki« se je naše društvo prijavilo na natečaju Mladi oder, ki

dalje na 7. strani ■

Števerjanski zbor pel v Milanu

V nedeljo, 10. oktobra, je cerkveni števerjanski zbor pel v Milanu pri maši, ki jo enkrat na mesec imajo za Slovence, ki živijo v tem in drugih lombardskih mestih. Zbor, ki so se mu pridružili še drugi Števerjanci, je v jutranjih urah odpotoval proti Milanu. Prisoten je bil tudi bivši števerjanski župnik dr. Oskar Simčič, ki je vodil izlet in je skupino spremljal pri ogledu milanskega mesta. Najprej so si pevci in prijatelji ogledali cerkev S. Maria delle Grazie in znamenito Leonardovo Zadnjo večerjo. Ob tehtni in podrobni razlagi dr. Simčiča so nato obiskali cerkev sv. Ambroža in seveda milansko stolnico. V popoldanskih urah je bilo na programu

srečanje s tamkajšnjimi Slovenci. V cerkvi sv. Tomaža je bila sv. maša, ki jo je daroval novomašnik dr. Rustja, ob somaševanju dr. Simčiča in župnika te cerkve. Pri maši je zbor pod vodstvom Hermana Sreberniča prepeval lepe slovenske pesmi in tako obogatil slovesno bogoslužje. Po sv. maši so se pevci in ostali srečali s skupino slovenskih ljudi, ki so pripravili lep sprejem in se zadržali v prijetnem razgovoru; srečanje je bilo prijateljsko in nadvse pristrčno. Tamkajšnji Slovenci so bili zelo veseli tega obiska in ob slovesu zaželeli, da bi se še kdaj srečali; lepa slovenska pesem pa je ob zaključku zadonela kot dokaz povezanosti naših ljudi

Zamejski likovniki v Ricmanjih

Sobota, 9. oktobra, je bila pomembna prelomnica za zamejsko likovno umetnost. V Babni hiši v Ricmanjih je namreč Društvo zamejskih likovnikov pripravilo prvo skupinsko razstavo članov društva.

Predstavitveni katalog te razstave je napisal umetnostni kritik Milko Bambič,

Nove knjige ZTT

Založništvo tržaškega tiska je v petek, 8. t.m., predstavilo v prostorih Tržaške knjigarne štiri nove knjige, ki so izšle v zbirki Leposlovje. Uvodoma je spregovoril urednik zbirke Marko Kravos, ki je najprej orisal uredniško politiko zbirke same. Povedal je, da zbirka vključuje pisatelje iz vsega slovenskega prostora, in se ne omejuje samo na domače literarne ustvarjalce. Po teh uvodnih besedah je predstavil nove knjige: pesniško zbirko Irene Žerjal »Gladež«, knjižno izdajo treh radijskih iger Miroslava Košute »Tri igre za glas«, zbirko pesmi Aceta Mermolje »Zvezdami v žepu« in roman »Živalski krog« Vladimira Kavčiča.

Po urednikovi predstavitvi so o svojih novih delih spregovorili avtorji sami, ki so v kratkih besedah povedali, kako so njihova dela nastala in z branjem iz knjig samih poskušali podati podobo svojega dela.

Poleg tržaških avtorjev je bil za nas novost pisatelj Kavčič, ki je v svoji predstavitvi romana »Živalski krog« bolj govoril o svojem gledanju na pisanje in umetnost kot o tem delu izključno. O sebi je dejal, da skuša v svojih delih poglobiti človeško in psihološko plat svojih junakov. O slovenski prozi pa je dejal, da zaradi okolja, v katerem nastaja, po svoji vsebini in obliki, spada v sam vrh evropske literature. Ne bi se spuščali v utemeljenost teh trditvev, ki nas ne popolnoma prepričajo.

Dodamo naj, da je predstavitvam sledila živahna debata, v kateri so prisotni literarni ustvarjalci odgovarjali na zastavljena vprašanja.

ki je tudi sam med ostalimi 33 razstavljalci. Med njimi so imena že uveljavljenih umetnikov, kot tudi takih, ki šele začnajo razstavljeti svoja dela. Svoja dela razstavlja tudi Avgust Černigoj, ki pa ni omenjen v katalogu.

Sobotne otvoritve, ki je priklicala v prostore Babne hiše veliko število obiskovalcev, so se udeležili tudi generalni konzul SFRJ, župan občine Dolina in druge vidne politične in kulturne osebnosti.

Večer se je začel s pesmijo domačega pevskega zbora »Slavec«, ki je pod vodstvom Draga Petarosa zapel več pesmi. Sledil je pozdrav domačih prosvetnih delavcev, nakar je spregovoril predsednik Društva zamejskih likovnikov Deziderij Švara, ki je v svojem govoru spregovoril o ciljih društva in o pomenu, ki ga dru-

štvo ima za našo kulturo. O razstavi pa je rekel, da je zanimiva, ker na njej razstavlja toliko likovnikov in ker podobne razstave spodbujajo začetnike, da še naprej ustvarjajo.

Po Švari je spregovoril Milko Bambič, ki je zanimivo in prijetno predstavil umetnike razstavljalce. Zelo pozitivno se je izrazil tudi o mladih in do sedaj neznanih likovnikih, ki veliko obetajo. Poudaril je število slikarjev, grafikov, kiparjev, ki razstavlja v Babni hiši, in se spomnil tistih, mnogih, ki tudi ustvarjajo, a jih javnost ne pozna.

Svoj govor je Bambič končal z misljo, da je važno, da javnost sledi in spodbuja ustvarjalce. Dodal je še misel, da smo glede na kvalitetno stopnjo naše likovne umetnosti lahko ponosni nanjo.

Ob zaključku je zbor »Slavec« zapel še nekaj pesmi, sledil pa je prijeten pogovor z razstavljalci in obiskovalci razstave.

V Rimu tudi naši ljudje iz Trsta

Slovesnosti na trgu sv. Petra v Rimu, med katero je v nedeljo, 10. t.m., papež Janez Pavel II. proglasil za svetnika poljskega frančiškana Maksimilijana Kolbeja, se je udeležila tudi skupina kakih 50 slovenskih romarjev s Tržaškega. Romarji so se v Rim odpeljali v soboto z udobnim avtobusom, si med potjo ogledali znamenitosti Orvieto in zvečer prispeli v večno mesto. Naslednji dan so skupno z ostalimi romarji prisostvovali ganljivi slovesnosti na trgu svetega Petra, ko se je moral vsak udeleženec poglobiti v življenje in mučeniško smrt patra Kolbeja pred 41 leti v nacističnem taborišču Auschwitz. Tudi za naše romarje je slovesnost pomenila enkratno doživetje.

V Rimu so se naslednji dan naši romarji pridružili skupini kakih 500 slovenskih romarjev iz Slovenije in Koroške in se udeležili sv. maše, ki jo je hkrati darovalo kakih 30 slovenskih duhovnikov. Nekaj prošenj je med mašno daritvijo prebrala bivša slovenska interniranka v Auschwitzu, ki je tudi izrekla priložnostno misel. Po cerkvi je mogočno donela slovenska nabožna pesem. Slovenski ro-

marji s Tržaškega so si v Rimu ogledali slovenski zavod »Slovenik«, kjer jih je prijazno sprejel rektor dr. Jezernik, se odpeljali v Montecassino in se na poti proti domu ustavili v Assisiju.

Udeleženci so hvaležni organizatorjem za prijetno, poučno potovanje, med katerim ni manjkalo globokih notranjih doživetij.

P. N.

NOVICE

ZAJAMČENA POSOJILA DEŽELNIM GLEDALIŠČEM

Deželni odbor je prejšnji teden odobril vsoto, ki jo bodo lahko deželna gledališča dvignila, da bo lahko stekla letošnja gledališka sezona. Vsoto osmih milijard lir so porazdelili med gledališče Verdi, »Teatro stabile« in Slovensko stalno gledališče, ki je dobilo milijardo in 900 milijonov lir. To zajamčeno posojilo bo v glavnem služilo za plačilo pasivnih obresti in drugih dolgov. Vsota torej še zdaleč ne zadošča, da bi se deželna gledališča in torej tudi naše lahko rešila iz težke situacije, v kateri se nahajajo.

Glede našega gledališča bi lahko rekli, da je rešitev možna le, če bi osrednja vlada in rimski parlament rešili temeljna vprašanja, pri tem pa bi morali upoštevati vlogo in posebni položaj našega gledališča.

KOLERA V BANGLADEŠU

Epidemija kolere v Bangladešu je do zdaj zahtevala smrt nad 200 ljudi, za to boleznijo pa boleha kar sedem tisoč ljudi, med njimi se nekateri borijo s smrtjo. Epidemija je nastala, ko so se prenehale poplave, ki so bile zajele obširna območja v državi.

BREZPOSELNOST V ŠVICI

Pristojni urad v Bernu je objavil podatke, iz katerih izhaja, da je bilo v Švici konec septembra 13 tisoč 638 brezposelnih, kar ustreza 0,5 odstotka celotne delovne sile v državi. V primerjavi z lanskim septembrom se je brezposelnost v Švici zvišala za 0,2 odstotka.

3. in 4. številka »Nove revije«

V Trst je prispela nova, dvojna, 3. in 4. številka Nove revije. Številka je zelo obširna, cela knjiga, saj šteje 188 strani revijalnega formata.

Začenja se s ciklusom pesmi Daneta Zajca in se nadaljuje z novelo Matjaža Smerduja »Bil sem v mraku«. Sledijo tri kratke črtice Milana Kleča. Z leposlovno prozo so zastopani še Matjaž Potokar, Marko Švabič (žal piše slabo slovenščino) in s prevodom Jorge Luis Borges. Objavljen je v prevodu tudi Gallagherjev esej o njem.

Eseje so prispevali Dimitrij Rupel, Taras Kermauner, Tine Hribar, Franko Adam, kritiko pa Ivan Urbančič in Borut Trekman.

Rupel objavlja esej »Literatura in revolucija«, ki pa ni bil napisan nalašč za revijo, ampak gre za njegov referat na 10. plenumu kulturnih delavcev OF maja letos. Precej je v reviji govora tudi o Krležu, ki je umrl ob koncu lanskega leta. Revija prinaša tudi intervju z Milanom Apihom, predvojnimi revolucionarjem. Intervju osvetljuje

razmere v komunistični partiji pred vojno, prikazuje življenje v tedanjih zaporih in pove še drugače marsikaj zanimivega.

Taras Kermauner je zastopan z odlomkom iz daljše študije »Se črni ta noč le do jutra?«. Tudi v tem spisu se razkrivajo izkušnje iz ječe, a tokrat povojne — izkušnje jetnika, ki je bil obtožen kominformizma. Kermauner namreč komentira znani Hofmanov roman »Noč do jutra«, ki opisuje tudi trpljenje na Golem otoku.

Tine Hribar razglablja v eseju ali študiji »Otok obupa« o nekaterih Marxovih teorijah. Posebna rubrika je posvečena razpravljanju o leninizmu in stalinizmu s prevodi iz Leninovih pisem, medtem ko je Franko Adam prispeval spis z naslovom »Sociološko preučevanje položaja znanosti (še posebej družboslovja in sociologije)«. Ivan Urbančič pa je zastopan s kritičnim esejem »Resnica v resnici«. Na koncu najdemo še nekaj krajših prispevkov, glos in drugega.

Sodobno kmetijstvo

Kako preprečevati

bolezni zaradi pomanjkanja vitaminov

3.

Magnezija je v krmilih dovolj, a ga utegne primanjkovati pri pašnih živalih, je pa važen sestavni del kosti in encimov pri presnovi ogljikovih vodikov. Če je pomanjkanje magnezija veliko, se krvne žile znatno razširijo in pride do mišičnih krčev pašniške tetanije, če pa je magnezija preveč, se v telesu zmanjša količina apna in fosfora.

Železo je važna sestavina krvnega barvila ali hemoglobina. V krmi ga je dovolj, toda v mleku ga je malo in ga včasih povsem pogrešamo pri doječih svinjah. Novorojeni prašički imajo določeno rezervo v jetrih, a jo že v tednu dni izčrpajo ter postanejo malokrvni, anemični in zaradi okvar na kostnem mozgu in jetrih slabo izkoriščajo krmo.

Da preprečimo anemijo, moramo železo nadomestiti z raztopino železne galice tako, da raztopimo 45 dkg železne in 3 dkg modre galice v 3 in pol litra tople vode, tako da nam je raztopina vedno na razpolago. Dodamo še pol kg sladkorja in svinji s tem vsak dan zmocimo vime. Tako pujski s sesanjem pridejo do železa. Pozneje jim omogočimo ritje po ilovici, ki vsebuje železo. V zabojček zraven korita pripravimo zemljo z zdrobljeno rdečo opeko in stolčenim lesnim ogljem. Brejim svinjam dodajamo žlico železne galice med jed.

Pomanjkanje *joda* povzroča golšavost in povzroča motnje v delovanju ščitnice, kar je pogosto opaziti v naši prašičereji. Svinje so breje čez določen čas in se včasih oprasijo tudi več kot dva tedna pozneje, pujski pa so nekam preveliki, v tilniku odebeljeni in slabo poraščeni ter se

za sesanje dosti ne menijo. Kmalu jim pomodrijo uhlji in noge, ne morejo vstajati, težko sopejo in poginejo, ali pa ostanejo hiravci z odebeljeno, nagubano kožo. Svinjam v drugi polovici brejosti dodajamo jodove pripravke po živinozdravnikovem navodilu.

Oskrba živali z rudninami je pomembna in ne draga, obvaruje nas pa velike škode.

VODA

Več ali manj vode ima vsako krmilo. V vodi rastlin so raztopljene hranilne in rudninske snovi, ki so prav tako v izvirkih in tekočih vodah, medtem ko zlasti apna v deževnici pogrešamo.

Vse hranljive snovi morajo biti v vodi topljive. Zato je v slini, želodčnem in črevesnem soku dosti vode in če te manjka, trpi prebava in vsa presnova. Čez polovico telesne teže zavzema voda in te je v krvi 90 odstotkov.

Iz prebavil prenaša voda hranilne snovi v kri in če je kožasta vsebina črev zaradi pomanjkanja vode pogosta, črpa telo vlago iz črevesnih sten, posledica pa so prebavne motnje, napenjanje želodca, krči in iztrebljanje. Voda odstranjuje iz telesa odvečne snovi bodisi s sečem ali znojenjem tako s tem in hitrejšim dihanjem uravnavajo živali svojo telesno toploto. Voda vzdržuje tudi napetost celic, saj če ni vode, zastaja in trpi potek vseh življenjsko važnih dogajanj v telesu.

V vodi ne sme biti razpadlih organskih niti škodljivih kemičnih spojin, kot so amoniak ali solitna kislina. Najprimernejša temperatura pitne vode je med 8 in 14 stopinjami.

Z. T.

Lep uspeh slovenskih harmonikarjev

V soboto 9., in nedeljo, 10. oktobra, je bilo v vasi Camalò pri Trevisu mednarodno tekmovanje harmonikarjev. Prireditve, ki jo je organizirala krajevna občinska uprava pod pokroviteljstvom tovarne harmonik in kitar iz Castelfidarda pri Anconi, so se udeležili tudi harmonikarji Glasbene matice. Tako je Corrado Rojac, ki obiskuje podružnico na Katinari, tekmoval v kategoriji do štirinajstega leta starosti in se s Fugazzijevo skladbo »Ples škrtov« uvrstil na prvo mesto pred Francescom Furlanichem, gojencem prof. Eljane Zajec. Za njima so se v isti kategoriji uvrstili še trije naši harmonikarji iz Sovodenj, in sicer Walter Ferfolja, Francesco Cerminara in Dario De Bernardis. Vse tri in tudi Uga Tomšiča, ki je bil v starejši skupini drugi, je za nastop pripravila prof. Dorina Kante.

Prav posebno se je na tekmovanju izkazal duo Marchesich-Rojac, ki je z izvedbo Fancellijeve skladbe Temi da concerto (Koncertne teme) in Trojanove Tarrantelle zmagal in tudi med vsemi nasto-

pajočimi solisti in ansambli dosegel najvišjo oceno.

Tekmovali pa so tudi ansambli. Med njimi moramo omeniti dve skupini iz Jugoslavije, in sicer Harmonikarski ansambel »Bela Bartok« iz Ade, mesta, ki leži na meji z Madžarsko, dirigent Monika Lippai in ansambel »Džuno Salaj« iz Slavonskega Broda, ki šteje nad trideset članov in ga vodi dirigent Bela Panthy. Na večernem koncertu sta obe skupini izvajali skladbe, v katerih je bila živo prisotna folklorna tematika in z njimi navdušili občinstvo, komisija pa jim je za njihovo izvajanje dodelila tretje oziroma drugo mesto. Na prvo mesto pa se je z lahno prednostjo uvrstil ansambel podružnice Glasbene matice iz Boljunca »Synthesis 4«, ki ga je za nastop, kot Rojaca in Marchesicha pripravil prof. Klavdij Furlan. Po pravilniku je izvajal dve poljubni skladbi, in sicer Benjamin Brittna Sentimental sarabande in delo v štirih stavkih nemškega skladatelja Wolfganga Jakobija Sinfonische Suite.

POZITIVEN OBRAČUN PROSVETNEGA DRUŠTVA »ŠTANDREŽ«

■ nadaljevanje s 5. strani

ga razpisujeta Z.S.K.P. iz Gorice in Slovenska prosveta iz Trsta.

Na prazniku frtalje v Rupih, 1. maja letos, smo ponovili tudi veseloigro »Podlaga zakonske sreče«.

Za letošnjo sezono smo že začeli z vajami za novo igro in sicer Molierovo komedijo »Namišljeni bolnik«.

Za pevsko dejavnost skrbita mešani pevski zbor, ki ga vodi Mirko Špacapan, in mladinski pod vodstvom Elvire Chiabai.

Mešani zbor je redno vadil in nastopal ob raznih priložnostih. Udeležil se je vsakoletne revije pevskih zborov Cecilijanka v Gorici (22.11.1981), sodeloval na Božičnici v Stolnici in pel na reviji Primorska poje, ki je bila v Desklah 28. marca letos. Mladinski pevski zbor je tudi zelo pogosto nastopal v Štandrežu in tudi v drugih krajih. Sodeloval je na prireditvi ob prvem novembru, pel na zahvalno nedeljo na štandreškem trgu, se udeležil Male cecilijanke v Gorici (8.12.) in božičnice. Mladinski zbor je nastopil na Prazniku špargljev v Štandrežu in na zaključni prireditvi glasbene šole, ki je bila v prosvetnem domu »Anton Gregorčič« 17. junija 1982.

Tudi štandreška glasbena šola je redno delovala. Tečaje za klavir, harmoniko in kitaro obiskuje približno 30 gojencev. Zaključna prireditev štandreške šole je bila 17. junija, nekateri člani so se udeležili skupne prireditve v Gorici.

Med razne prireditve, ki jih je društvo organiziralo, naj še omenimo tradicionalni praznik špargljev, ki je bil 29. in 30. maja ter 5. in 6. junija letos. Na tem prazniku so sodelovali mladinski in mešani zbor Rupa-Peč, mešani zbor iz Šempasa, mladinski iz Mirna, štandreški mladinski, folklorna skupina »Santa Gorizia« ter naša dramska skupina z igro »Dva lopova«. Priredili so tudi slikarski ex-tempore za vrtec, osnovno in srednjo šolo. Gospod Vinko Zaletel nas je dvakrat obiskal z lepimi barvnimi diapozitivi in s prijetnim predavanjem.

Naj še omenimo polaganje vencev za 1. november na štandreškem pokopališču in na pročelje dvorane, kjer plošča spominja na žrtve zadnje vojne. Ob tej priliki sta pela oba zbora. Kot vsako leto smo priredili razna družabna srečanja ob svetem Martinu, na zadnji dan leta in pustošenje. Mladinski zbor je od 4. do 18. julija letoval v koči sv. Jožefa v Žabnicah.

Po poročilu blagajnika Lucijana Pavio je v imenu nadzornega odbora Emil Cingerli predlagal razrešnico prejšnjemu odboru; sledile so volitve novega odbora, v katerem je trinajst članov in ki je tako sestavljen: Marko Brajnik, Marjan Breščak, Lucijan Krpan, Marinka Leban, Pavel Marušič, Jordan Mučič, Damjan Paulin, Lucijan Pavio, Viktor Selva, Rudi Šuligoj, Božidar Tabaj in Silvana Žnidarčič.

Iz vsega povedanega je razvidno, da je društvo Štandrež zelo aktivno na vseh področjih prosvetnega udejstvovanja; svojo nalogo izvršuje z vso resnostjo in zavzetostjo in s tem opravlja važno vlogo v svojem krajevnem kot tudi širšem kulturnem okolju. Želimo jim še veliko uspehov v novi sezoni.

- Videš Jakec, vselih ni za bet preveč pesimisti. Čeglih se u tej Evropski gospodarski skupnosti vsakotoliko kej skregajo, vselih gre naprej.
- Ja, ja, ni dougo tega, ke so se Francija jn Italija grdo gledale zastran vina, zatu ke je Francozam taljansko vino delalo preveliko konkurenco.
- Sej, sej. Ma pole so se nekam pogliahale. Uni dan so se pej Belgijci nekej usajali zastran nekšnih Francozinj. Dvem od njuh niso oblasti tele podaljšat dovoljenje za bivanje. Ma uane so šle naprej jn se prtožle na nekšen višji evropski sodni svet, ke be pršu stat ta glavni tribunal. Ta tribunal, ke je u Luksemburgi, je razsodu, de se je belgijska oblast pregrešila pruti pogodbam u Rimi, kamer so nardili Evropsko Gospodarsko Skupnost jn zatu jemajo tudi tiste dve Francozinji pravico delat svoj meštir u Belgiji.

- Jn kašen meštir jemajo tiste Francozinje?
- Dragi Jakec, ta narbol star jn častitljiv meštir na sveti: uane so prostitutke al — kakor se danes bol na fino reče — sprehajalke. Jn tribunal je tudi reku, de u Belgiji prostitucija ni prepovedana jn zatu jema tam pravico delat vsaka ženska, ke je član Evropske Gospodarske Skupnosti. Pogodbe je treba spoštavat.
- Ma vidi na! Ta Evropska skupnost je resna reč.
- E, dragi moj, treba tudi premiselt, de s Francozinjami se ni za špasat, ke uane jemajo u Parizi tudi svoj sindakat, ke jeh brane. Ni ku tle pr nas, ke nimajo nobenga sindakata jn so brez pravice, brez zavarovanja jn brez penzjona.
- Ma Mihec, kej govoriš! Pr nas prostitutk ni. Taku je odloču zakon Merlin. Jn če je oblast rekla, de jeh ni — jeh ni. Glih koker za norce. Tudi za nje je oblast dekretirala, de jeh ni. In taku jeh ni. Kadar naša vlada kej odloče, pole velà.
- Sej ti verjem. Sej tisti tribunal tam u Luksemburgi je gvišno znou, de jemajo Francozinje tisto sindikalno organizacijo jn so se narbrž tudi nomalo bali sindikatov. Kej misleš, de be Francoski sindikati moučali, če be tistem Francozinjam ne pestili delat?
- Se zna, de ne. Ke sindikati jemajo danes veliko muč. Ma kej rečeš: tisti sindikat francoskih prostitutk, kej gre tudi u sprevod za prvi maj?
- Se zastope. Če jemajo sindikat, pome ne, de so zavedne delavke.
- Ma če grejo u sprevidi, jemajo morbet tudi svojo bandiro? Kašna more bet?
- Ja, jest je nisem še vidu. Ma si mislem, kašna be znala bet. Ma tu ti bom povedau an drugi bot.

Iz Goriške

SLOVESNO POIMENOVANJE OSNOVNE ŠOLE PO OTONU ŽUPANČIČU

● nadaljevanje s 5. strani

slovenskih organizacij in ustanov, bivši in sedanji učitelji, starši in še mnogi drugi, kar je dokaz zvestobe našega ljudstva do slovenske šole. V notranjih prostorih je bila prirejena dokumentarna in fotografska razstava, na kateri so bila prikazana Župančičeva dela in prevodi, poleg tega pa še risbe in ročna dela učencev. Kot rečeno, je pripravljalni odbor izdal tudi zajetno brošuro z naslovom Osnovna šola Oton Župančič - Gorica. Slika na platnici, ki jo je napravil slikar Andrej Košič, prikazuje Šolski dom v ul. Croce, kjer je bila osnovna šola do leta 1979, novo stavbo na Livadi in podobo Otona Župančiča. Na prvih straneh brošure so opisana prizadevanja pripravljalnega odbora za poimenovanje, njegova utemeljitev in dekret šolskega skrbništva iz Gorice od 14. januarja letos. Prof. Milko Rener piše o kiparju Oskarju Kogoju in njegovem Otonu Župančiču. Sledita prispevka Marijana Breclja o prisotnosti pesnika na Goriškem in njegovi poeziji v italijanščini. Zelo podroben je daljši zgodovinski oris z naslovom Razvoj slovenskega osnovnega šolstva v Gorici izpod peresa Marka Waltritscha; zanimivi so v tem orisu arhivski viri, ki niso bili doslej še uporabljeni. Inž. Adolf Močnik opisuje prizadevanja za gradnjo te šole in njene značilnosti. V brošuri je nadalje objavljen sonet Ljubke Šorli z naslovom Mladini. Zanimiv je prispevek nekaterih učencev, ki so pripravili razgovor s prvim povojnim didaktičnim ravnateljem Hubertom Močnikom; prijeten je tudi njihov opis sprehoda po severnem delu mesta. Sledi seznam učiteljstva in števila učencev, veroučiteljev, ravnateljev in osebja od leta 1945 do danes; ob koncu je tudi krajši povzetek v italijanščini.

—o—

ZBOR LOJZE BRATUŽ NASTOPI V STOLNICI

Stolniški zbor L. Fogar je preteklo soboto, 9. oktobra, priredil koncert v goriški stolnici. Že nekaj let ta zbor prireja nastop nekaterih zborov; letos so povabili tudi zbor Lojze Bratuž, ki je dovršeno podal pod vodstvom dirigenta Stanka Jericija dve polifonski in dve slovenski skladbi, in sicer Ave Maria T. Da Victoria, Ad Te Domine Scarlattija, Grbčevo Pesem s Krasa in Železnikovo Jutro. Poleg L. Bratuža so nastopili še zbor Città di Gradisca, Ars musica, C.A. Seghizzi in L. Fogar.

—o—

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE v Trstu ABONMA ZA SEZONO 1982-83 v Gorici

Sezono v Gorici organiziramo skupaj z Zvezo Slovenske Katoliške Prosvete in Zvezo Slovenskih Kulturnih Društev. - Vpisovanje abonementov pri blagajni Kulturnega doma, Ul. Brass, tel. 33288, vsak delavnik razen sobote, in sicer od 12. do 14. in od 17. do 19. ure.

Nazadovanje kvalitete življenja

■ nadaljevanje s 3. strani

znanstveniki, ki menijo, da bi atomska vojna v bistvu ne bila nič tako katastrofalnega, ker bi uničila večino ljudi na svetu in bi tako rešila problem preobljudenosti naše zemlje. Lahko bi se začela nova doba človeštva, ki bi trajala do nove velike katastrofe. Nekaterim se te grozljive perspektive niti ne zdijo več tako pošastne. Ne vidijo več druge rešitve za svet.

SLOVENSKA SKUPNOST O AKTUALNIH VPRAŠANJH

■ nadaljevanje s 4. strani

skupnosti proti obstoječemu načrtu hitre ceste čez Kras do pristanišča, pokrajinski svet SSK meni, da so razlogi za takšno nastopanje povsem utemeljeni in spadajo končno med zakonita obrambna sredstva. Zato ta njihov boj razume in ga podpira v skladu s svojo tradicijo in programom, ki vključuje obrambo ozemlja narodne manjšine kot eno temeljnih točk.

Hkrati Slovenska skupnost pričakuje, da bodo ta boj krajevnih skupnosti in razlaščenecv podprle vse resnično demokratične politične sile.

V drugem delu seje je pokrajinski svet SSK obravnaval razna notranja organizacijska vprašanja.

Toda pametni in odgovorni ljudje seveda ne moremo in ne smemo pristati na tako strašno vizijo o prihodnosti. Morali bi se vzdramiti iz svoje pasivnosti in storiti vse, kar je mogoče, da se svet pravočasno zaustavi v svojem drsenju navzdol, v nazadovanje, v razkroj, v cinizem, v izginjanje čuta za kvaliteto in moralne vrednote in da preobrnemo potek stvari, vsak na svojem terenu, vsak tam, kjer more, od samega sebe in lastne družine do svoje sosese, mesta, naroda in države. Kdor se tej moralni in državljanski dolžnosti odteguje, je sokriv drsenja v končno katastrofo.

—o—

SUZUKI BO ODPSTOPI

Japonski ministrski predsednik Suzuki je izjavil, da ne bo več kandidiral za predsednika lastne stranke, se pravi liberaldemokratske stranke. To pomeni, da je s tem tudi konec njegovega predsedniškega mandata. V japonskem političnem življenju je navada, da je predsednik stranke, ki ima večino, tudi ministrski predsednik. Suzuki se odpoveduje predsedstvu lastne stranke iz raznih razlogov, med njimi zaradi nesoglasja v samih strankinih vrhovih.